

[Tove Lindbo Larsen.]

Jeg vil lige gøre opmærksom på, at der i hele dette billede mangler kravet om prismærkning af varen, såvel en enhedspris som en kilo- eller literpris, hvorved forbrugeren har en reel mulighed for at sammenligne priser uden at skulle foretage større omregninger i butikkerne. Jeg mener, at det skal ses sammen med deklarationsmærkningen, men er klar over, at det ikke hører hjemme i denne lov; men det er naturligt at nævne det i denne sammenhæng.

Angående levnedsmiddelkontrollen må den være afgørende for, om loven kommer til at fungere efter hensigten. I lovforslaget og bemærkningerne hertil gives der en redegørelse for opbygning af kontrolapparatet med ministeren for forureningsbekæmpelse som øverste myndighed, der dog kan uddelegere opgaverne til f. eks. veterinærdirektoratet og statens levnedsmiddelinstitut.

Kommunalt skal der enten oprettes levnedsmiddellaboratorier eller finde en udbygning sted af de allerede eksisterende, for at der kan blive effektive kontrolenheder. Jeg mener, det er rigtigt som foreslået, at amtsrådene er med i planlægningen af såvel landsdelslaboratorier som de kommunale levnedsmiddelkontrolenheder. Man sikrer på den måde en rimelig dækning landet over. Jeg mener, det må og skal indebære, at forbrugere og erhverv ikke er i tvivl om, hvor de skal henvende sig.

At kommunale myndigheder nu får adgang til kontrol i virksomheder er noget nyt, som jeg mener vil medvirke til en mere effektiv kontrol. Kontrolinstitutionens opgaver er der nærmere redegjort for i bemærkningerne til § 44.

Jeg vil gerne pege på, at flere store virksomheder i dag har et veludbygget laboratorium til intern kontrol. Mindre virksomheder benytter sig af de af organisationerne oprettede centraler eller private laboratorier. Jeg ser meget gerne dette udnyttet mest muligt, naturligvis uden at virksomhederne bemyndiges til at kontrollere sig selv. Måske kan den offentlige kontrol blive et check på det allerede udførte, reglerne må i givet fald så naturligvis udarbejdes af ministeren.

Store virksomheder bestiller jo i mange tilfælde produkter efter specielt opstillede krav, som producenten skal føre journal

over, hvorfor virksomheden selv kontrollerer ved stikprøver og journalgennemgang. Dette kunne udnyttes, så den offentlige kontrol forenkles mest muligt; jeg ser gerne en levnedsmiddelstyrelse som centralt organ, som ministeren åbner mulighed for i bemærkningerne til § 43.

Jeg er klar over, at alt dette koster penge i lighed med øvrige krav i lovforslaget, men jeg mener, det er penge, der er nødvendige, for her drejer det sig om befolkningens sundhed nu og i fremtiden.

Oprettelsen af levnedsmiddelrådet mener jeg vil være gavnlig for alle parter. Den skepsis, der fremkom fra nogle af oppositionspartiernes side under forespørgselsdebatten her i folketinget sidste år, har formentlig lagt sig, efter at man har erfaret, hvilke opgaver rådet får, og hvilken sammensætning det får. Lige mange repræsentanter for forbrugere og for erhverv samt repræsentanter fra forskning og fra de respektive ministerier vil give en rimelig fordeling imellem de interesserede og de implicerede parter.

Levnedsmiddelrådet får sin styrke i den frihed, der ligger i kommissoriet, til at koordinere og forenkle de regler, som denne lov giver bemyndigelse til, og til ikke kun at udtale sig, når det bliver spurgt, men selvstændigt tage initiativ til henvendelse til ministeriet. Der skabes herved en lettere adgang for erhvervene og forbrugerne til at fremkomme med deres synspunkter, sådan at man i enhver henseende kan få det bedst mulige frem.

Vi står her med et af de lovforslag, som har direkte betydning for hver eneste borger i landet i alle aldre, ældre som yngre, og ikke mindst den opvoksende generation. Vi lever i en tidsalder, hvor teknikken er i rivende udvikling, vi skal forstå at styre og udnytte fremskridtene, og det skal denne lov være medvirkende til.

Jeg havde lejlighed til ved forespørgselsdebatten her i tinget at redegøre i et citat for, hvordan en dagskost kunne være sammensat både med konserveringsmidler, blegemidler, bakteriebeskyttende stoffer, kosmetiske midler, pesticidrester og meget mere. Mit ønske nu vil være, at vi i fremtiden kan præsentere en kostplan, der byder på: 1) en rimelig fordeling af næringsstoffer i forhold til kaloriemængden, hvorved man tilgodeser problemet omkring fedtstoffers